

DR. JOŽEF

SMEJ –

85 LET!

STR. 2

SVETEK

**SLOVENSKE
KULTURE**

STR. 4-5

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 22. februarja 2007 ☸ Leto XVII, št. 8

Svečana otvoritev obnovljene osnovne šole na Gornjem Seniku

ENO NAŠE OKO SE SMEJE, DRUGO SE JOČE

»Ozrmo se malo v prihodnost. V naslednjih letih nas čakajo veliki izzivi. Kajti eno naše oko se smeje, drugo pa joče. Medtem ko se veselimo obnovljene šole, se zaradi nizkega števila učencev stalno moramo boriti za preživetje šole. Naša šola ima poseben položaj, je edina madžarsko-slovenska dvojezična šola na Madžarskem. Nemoženo delovanje naše šole je osnovni pogoj za ohranitev slovenskega jezika in kulture. Pri tem pa moramo strniti moči in pridobiti dejavnike širšega območja, kajti le tako se lahko borimo zoper izginotje jezika in kulture Porabskih Slovencev. Pri tem pa seveda računamo tudi na resno in konkretno pomoč tako Republike Madžarske kot Republike Slovenije. Navdaja nas z upanjem, da je tudi do obnove šole prišlo v tem kontekstu. Pravna osnova za to je Sporazum o zaščiti obeh manjšin, ki sta ga Madžarska in Slovenija podpisali leta 1992,« je med drugim povedal ravnatelj gornjeseniške osnovne šole Tomaž Časar na svečanosti ob predaji obnovljene DOŠ Jožefa Košiča 16. februarja. Otvoritve so se udeležili veleposlanik RS v Budimpešti Ladislav Lipič, generalni konzul v Monoštru Marko Sotlar, državni sekretar, vodja Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu Zorko Pelikan, svetovalec Urada Jure Žmauc, svetovalec Ministrstva za šolstvo Roman Gruden. Madžarsko šolsko ministrstvo je zastopal svetovalec

Trak je prerezal svetovalec za šolstvo László Romacz v družbi ravnatelja šole Tomaža Časara in župana vasi Gaborja Ropoša. Otvoritve se je udeležilo veliko gostov

László Romacz, z ljubljanskega madžarskega veleposlaništva pa se je svečanosti udeležil namestnik veleposlanika János Huszár, prišli so tudi ravnatelji šol iz Prekmurja in veliko drugih gostov.

Šola se je obnovila s pomočjo sredstev Ministrstva za šolstvo R Madžarske, ki jih je občina dobila na namenskem natečaju. 60 milijonov forintov so uporabili za posodobitev centralne kurjave. V najstarejšem delu šole so popravili streho, zamenjali okna in vrata, v učilnicah in po hodnikih so položili novo oblogo, dobili so večjo telovadnico ter nove sanitarije, opravila so se pleskarska, fasaderska in izolacijska dela. V novejših krakih so obnovili okna in vrata in popleskali vse površine.

V obnovljeni šoli se uči 54 učencev, predlani so začeli z dvojezičnim programom v nižjih razredih.

Učenci in učitelji so se zahvalili s kulturnim programom, v katerem so nastopili od najmlajših do najstarejših. Večina zelo raznolikoga programa je potekala v slovenskem jeziku, kar kaže na to, da si tako učitelji pri pouku kot mentorji v okviru izvenšolskih dejavnosti prizadevajo za ohranjanje materinščine in slovenske kulture.

Šola je blagoslovil domači župnik, ki je v kratkem nagovoru opominjal na to, da je šola poimenovana po znanem prekmursko-porabskem župniku Jožefu Košiču, ki je več kot petdeset let služil svojim vernikom, Slovencem na Gornjem Seniku.

M. Sukič

DR. JOŽEF SMEJ – 85 LET!

Dobri Boug mi je v življenju dosta lejpoga spuno! Eno od najlepših dobrot je, ka mi je dau spoznati prečastitoga škofa Jožefa Smeja, človeka, ka ma v sebi puno srčne dobrote, duh vne modrosti pa neizmerno širino znanja. Sam se r vna po čudnovitoj zapovedi – pa tudi nam vsem sporoča – naj ponovin njegove latinske besede: Nulla dies sine linea – ali po naše: naj ne miné dén, da ne bi kaj napisau. Samo tak je lejko gratalo prejk 240 knjig, študij, člankov, prevodov, da pa tou je gvüšno nej vse, ka zdaj najdemo v knjižnicaj po Sloveniji – pa ka ste, prečastiti, do vsega mau napisali pa ešče napišete. Sodelovali ste pri prevajanji Bogoslužnega molitvenika, Zakonika cerkvenega prava, Svetega pisma stare in nove zaveze in komentarov k psalmom. Odprli ste nam oči v zgodovino in kulturo severovzhodne Slovenije, še posebej v življenje in delo dr. Franca Ivanocyja in njegovih sodelavcev, pa vseh tistih mož, šteri so prejšnja stoletja ohranjali vero, kulturo in slovenski jezik med Muro in Rabo. Boug vas živi – pa naj vas dugo ohrani med nami!

Prečastiti škof dr. Jožef Smej je dopolnil 85 let! Od Bogojine, kjer je bil rojen 15. februarja 1922, - do Maribora je prehodil veliko študijskih in duhovniških postaj: bogoslovje je začel v Mariboru, končal pa ga je v Sombotelu, kjer je na praznik Brezmadežne, 8. decembra leta

1944, star komaj 22 let, prejel mašniško posvečenje. Kratke postaje so bile potem v Dokležovju, Dobrovniku, Turnišču, zatem pa 21 let v Murski Soboti. V Mariboru opravlja različne službe že od leta 1969, od leta 1983 je pomožni škof. Mnogih jezikov je učen, govori vsaj v šestih, tudi znanstvena dela piše v več jezikih, vsakdanji breviri, pravi sam, pa moli po slovensko, madžarsko, nemško in francosko.

Življenjsko delo mariborskega pomožnega škofa dr. Jožefa Smeja je veliko in vsestransko: škof, duhovnik, pesnik, pisatelj, prevajalec, cerkveni zgodovinar. Kulturna preteklost Slovenske okrogline je bila hvaležno polje njegovega nenehnega zanimanja za življenje tistih mož, ki so med Muro in Rabo stoletja ohranjali vero in slovenstvo. Napisal je več izvirnih znanstvenih in leposlovnih del – seznam del dr. Smeja, ki jih hranijo slovenske knjižnice (COBISS), ima 242 zaznamkov, pa to gotovo ni vse. Sodeloval je pri prevajanju Bogoslužnega molitvenika, Zakonika cerkvenega prava, Svetega pisma stare in nove zaveze ter komentarjev k psalmom. Skoraj od duhovniškega posvečenja se je Jožef Smej poglobljal v življenje in delo dr. Franca Ivanocyja in njegovih sodelavcev, tistih mož, ki so v drugi polovici prejšnjega stoletja obračali kolo zgodovine in kulture med Muro in Rabo. In naše kraje, naše Porabje nosi v srcu!

Peter Kuhar

MATURANTSKI »PLES«

Februara, gda se zima pomali poslavla od nas, je v varašaj pa na vesnicaj trnok veselo, ar se vrstijo eden za drugim takši pa ovakši bali. Razmi se, ka je največše pripetje toga gledouč v našoj državi operni bal v Budapešti, šteroga zdaj že desetič prirejajo na bečko (dunajsko) peldo, štera je na njeno eleganco pa stroške gledouč nedosegliva celou v svetovnom merili. Tisti, šteri ma najmenje šestdeset gezero ali je pripravljen celou dvesto štirideset gezero forintov aldüvati, ali bougše povejdano zapraviti eden večer, edno nouč, pa ešče ednouk telko trošiti za sve-tešnji gvant, se pravi tisti, šteroga leko prištevamo k tak zvanim višišim desetgezernikam, je prejšnji keden meu priliko sebe razkazüvati na budapeštanskem opernom bali

Naši dijaki gimnazij ino drugih srejdnjih šoul se te dneve tudi pripravljajo na svoj prvi bal, na maturantski bal, ar se pomali začnejo poslavlati od svoje šoule, od svoje Alme Mater, pa ob ednom tudi od svojij detinskij lejt. Tou je tista svečanost, od štere tadale pravično nosijo naziv maturant, pa njim direktori šoul ino razredničari pribodnejo na njuvo oblejko, na ovratnik grb šoule v formi male znamenke, k šteromi sliši mali sivi trakec z dvejma lejtnicama. Edna lejtница znamenuje začetek gimnazijskij lejt, druga pa lejtnico mature. Potom se pa začne plesanje, prvi bal maturantov. V Sloveniji se ta prilika zove »maturantski ples«, pri nas pa »szalagavató«, ka bi v prevodi leko imenüvali »posvečüvanje trakca«. Te mali trakec z grbom maturanti gizdavo nosijo vse do mature, ar s tem vsakšomi človeki na znanje dajo, ka so oni že nej deca, nego vözraščeni državlani z vsejmi držav-

lanskimi pravicami. Ta svečanost je dobra prilika tudi za tou, ka se dijaki zahvalijo svojim starišom, ka so je gorizranili, profesorom pa za tou, ka so njim prejkdali znanje, ka so je navčili na pravilni vrejdnostni red, po šterom se v žitki leko ravnajo. Takše formo je te njuv bal edna važna štacija na njuvoj življenjskoj pouti, šteroj sledijo dužnosti, najme pripravlanje na prvi velki izpit, na maturo, potom študij na univerzi, ali pri drugih prva služba ino nastavljanje familije. Te bal je malo žalosten tö, ar naši šolarje zarazmejo, ka se s tem skončava edna etapa njuvoga brezbriznoga žitka, pa začnejo zberati spomine na vesele odmore, na skupne izlete, na špajsne pripetljaje, šterih se bodo za dvajset, trideset lejt leko spominali. Pozabijo pa tiste dolgočasne, ali nemirne vöre, gda so meli po odmori takši občütek, kak če bi se tak nednouk puščica iz loka stavila v lufti, pa nej ščela leteti dale prouti cili. Ne pozabijo pa tiste prijateljske vezi, štere so navezali v preminoučih lejtaj. Te vezi so najmočnejše, štere većinoma cejli žitek vözdržijo. Tou je tisti cajt v žitki naših šolarov, gda so puni zelenj, puni sanj, gda so puni vüpanja. Ešče ne vejo, kakšni težki boj bodo mogli zbojüvati. Tudi mi je moremo nagibati na tou, naj vörjejo vu tou, ka vsakši ma nadarjenost k nikšoj stvari, pa se more trüdit, ka svoj cil dosegne. Slovenska deca bi si mogla za eden važen cil postaviti, ka se dobro navčijo svojo materno rejč, tisto rejč, štero so od svojih očakov erbali. Če sami svojo pripadnost, svojo materno rejč, svojo kulturno erbijo nedo visiko preštimali, te ne morejo od tihincov čakati, ka do je oni poštüvali, ka do je cejnili. Drevou se brez korenja posiši, človek, šteri

nema kinčov, je zgübleni. Lübleni maturanti, vaš kinč je vaš materna rejč, štero so vaš čakati gezero lejt obvarvali, naj vam ga lahko prejkdajo. Če go vi ne vzemete prejk, ka bodo te vaš deca erbala od vas? Samo pejneze? Slovenske düše pa nej? Pejneze človek leko zgibi, lahko v žitki materialno na nikoj pride. Ka pa te ostane? Vi ščete biti tisti, šteri prejk gezero lejt od vaših očakov čuvani kinč samo tak tazapravite? Mislim, ka bi bilou vrejdnou malo premišlavati o tom. Mi, profesorje tö dosta premišlavamo, kak bi vas lahko čim bole navčili, kak bi vas lahko prepričali, ka bi trejzno presoudili, ka je vaš dužnost navčiti se slovenski jezik. Gvüšno ste šteli v našem Porabji, kak sva se midve z gospou profesor mag. Pergerjevo preminouče leto »krejgale« o tom, kak bi bilou najbougše vas navčiti na slovensko rejč. Edno je gvüšno. Obej ščeve edno ino isto stvar, naj se vaš materna rejč ne zgibi. Samo dragi moji, mi si zaman premišlavamo, pa se krejgamo, kak bi tou najbougše moglo biti, če se vi za tou niti malo ne brigate. Brezi vas toga problema mi ne moremo rejšiti. Vam maturantom predlagam, ka večkrat preštete lejpi članek o maternoj rejči na naslovnoj strani šeste številke Porabja, vöštampanoga na den slovenskoga kulturnoga praznika. Vüпам se, ka se vaš razum ino srce odpre, pa zarazmejte, ka je vaš naloga, ar je ešče nikaj nej zgübleno. Vi, maturanti, ste tista generacija, štera prejkvzeme od nas štafetno palico, pa pride čas, ka bou od vas odvisno, če štafeta pride na cil ali pa na nikoj pride vse, ka smo do etiga mao čüvali ino ustvarjali.

Suzana Guoth

DEJDEK SO DOBER ŠVERCER BILI, DAPA ASEK JE DOLA PO GUNTI STEKO

Življenjsko zgodbo svoje familije pripovedajajo tetica Zavcova Mariška (Császár Ferencné) iz Sakalauvec, steri so se narodili 1928. leta.

»Moj dejdek so bili koren od tiste iže, gde so živali. Baba so bili z Virice iz Borovnjakove familije. Litji v žlati so bili z mlinarom Filojom z Gorenjoga Senika tō. Tau sam že pozabila po kakšnom tali, vej je pa tau že več kak 120 lejt nazaj. Z njenoga zakona se je narodilo pet mlajšov: tri čeri pa dva sina. Dvej čeri pa eden sin so v Merko odišli. Moja mati so doma ostali s starišami, zatok, ka so oni najmlajši bili. Eden sin je tō doma osto, on se je tū v vesi oženo. Oča so bili rojeni v Čo-

panci 1896. leta. Tistoga ipa tū ešče nej bilau granice držalo, po prvi bojni k Jugoslaviji, zdaj je pa Slovenija. Po prvi bojni so nej bile sigurne granice, lüstvo je vkríž ta pa nazaj ojdlo. Mladina se je vtjüpnabrala pa je išla 15 do 20 kilomejtrov pejški, gdej je bijo kakšen bal, tak so se te spoznali. Tau je po ednom kraji dobro bilau, ka se je krv premenila, če so se ženili pa se je zdrava deca narajala. Moji starištje so se tō tak spoznali, polübili pa na zakon staupili. 1922. leta,

gda so sakalauvsko kapejlo goraposvečali, so oni bili prvi mladoženeci, ka so se v njej zdali. Za dvej leta se je narodilo prvo dejte, edna lejpa deklična. Za dvej leta se je narodila druga (h)či. Hiša je mala bila, družina se je povekšavala. Starci, starištje pa mlajši so se vsi v ednoj iži držali pa spali. V künji je eštje gništje bilau, gdej so tjüjali. Dapa tisto se je tō leko čisto držalo. Vsikši den se je pod v tjünji goranamazo z ridjajcinov vodauv, ka se je nej prašilo. Pa iža ranč tak. Srmastvo je nej sramota, vsikši je tak živo, kak je mogo, kak ma je vöšlau. Za dvej leta se je narodilo tretjo dejte, pojep je bijo. Sreča je bila, ka so oče delat ojdli v Monošter na gater, gdej so deské pa latoše rezali. Devet lejt so pejški ojdli, prejk v Moudince pa pri železnici tadola do

Varaša. Žaga je tam bila, gde je zdaj Tüzép. Tau je težko prislüženi pejnez bijo. Samo dvej leta so se z biciklinom vozili delat. Više nas je bila edna prazna iža, ka so vertovdje tō tavö v Merko šli. Moji starištje so si tak zbrodili, ka do se zarende ta šli držat. Tisti ram je že baukši bijo, pod je z deskami popodivani bijo, v künji je pa že s tablicami vösklajeni špajet bijo. Te so že trdjé mlajši bili pa je več mesta trbelo. Ta so se zmufali pa tam so se te že baukše počütli. Pri našoj familiji bi vse ovak leko bilau, če bi moj dejdek nej tak radi vino pili. Oni bi leko najbogatejši človek bili v vesi, ka so eden najbaukši švercer bili. Tau je dobro plačena meštija bila, dapa nevarna tō. Če so financarge koga zgrabili, ka je šverco, so ga fejst poštrajfali ali so ga pa zaprli. Dapa dejdek so

vsigdar srečo meli, samo ka njini asek je tadola po gunta steko. Tau vnaugo piti je njina nesreča bila. 1927. leta so mojoga dejdeka zavozili tak, ka so pod konje spadnili pa so je konji bujli. Gostüvanjci so se pelali domau od zdavanja po poštiji pa tam se je te nesreča zgodila. Leko povejmo, ka so veseli šli na drugi svejt. Jas sam se pa na drugo leto, 1928. leta narodila. Te nas je že šest bilau s starišami vred. Oče so delat ojdli, mati so kumaj z mlajši ladali, štiri detete je nej léko bilau opravlati. Dapa zato smo vsi veseli pa zdravi bili, tau že te Baug pomore. Oče so 11 lejt v Monoštri delali, dapa na žalost so gater zaprli pa so oče delo zgübili. Te so starištje arendo gora pravli pa smo se nazaj spatjivali v stari ram.«

Zapisala: Ema Sukič

Pismo iz Sobote

KULTURA

Za nami so kulturni svetki, za nami so dnevi, gda so se talale nagrade tistim, ka so kaj napravili v kulturi. Edni so veseli, ka so kaj doubili, drugi so žalostni pa čemerni, ka ji je nišče ranč nej pošnofo. Edni so puni sami sebe, drugim so kompleksi eške bole vövdarili. Depa kakoli že, svetili smo kulturo! Pa če ovak kulture sploj nega, smo jo meli bar den ali pa dva. Bilou je čüda gučov, kak trbej kulturo spoštüvati, kak njoj trbej davati več pejnez, kak jo moramo varovati pa vse takšo se je gučalo od té kulture. Že sam si brodo, ka več nemo nika geli. Ka že kultura dojde za žitek pa nika drugo nej. Depa kak sam pravo, minoulo je, zdaj tadale živemo, kak smo dotejgamau. Kulture de kuman za prgiščo süjoga krüja.

- *Vejš, ka si ge brodim od kulture*, - mi je za šankom povedavo moj pajdaš Pepi. - *Meni nej trbej nikšnoga kulturnoga svetka. Ge živem bole kulturno kak dosta moji Sobočancov. Pogledni, ne prklinjam, ne plüvlem nakla pa čikov tō ta ne mečem, lepou kulturno se vejm pokloniti pa kakšo indašnjo nou-*

to včasi tō spopejvem. Zdaj pa povej, če sam nej ge živa kultura. Če bi se lidge po meni ravnali, bi nam rejsan nej trbelo nikšnoga kulturnoga svetka.

- *Na, na, na, pasko mej, ka raznok ne poučiš*, - se je zglasila ceckata kelnarca Biba. - *Ti nemaš kaj od kulture gučati. Una je mrla, gda si se ti naroudo. Je tou za tebe kakša kultura, ka me vsigdar za rit primeš, gda dem mimo tebe?*

- *Ranč tou je kultura*, - se njoj je nazaj zglaso tak na glas, ka je čüla cejla krčma. - *Ranč tou je kultura, ka človek čüti potrejbo, ka se tekne tistoga, ka se njemi vidi.*

Nej trbej dvakrat povedati, kak se je cejla krčma trousila od smeja. Depa kak se je eške trousila po tistom, gda je šla Biba znouva mimo Pepija. Un jo je prijio za rit, una pa njemi je takšo zamazala kouli vüj, ka je vse scingalo.

- *Ja, Pepi, čütüla sam nazarensko velko potrejbo, ka se teknem tvojoga lejpoga lica*, - njemi je šepnola v vüjo, un pa si je škrabo boleče pa rdeče lice.

Po tistom je več niške nej čüto kulturnoga želenja po Bibinoj riti.

Moja tašča Regina, trno čedna ženska, je tō mejla v dnevaj kulture čüda tumačenja o njoj.

- *Vej pa ne gej tak nekulturno!*

- *Ne moreš bole po kulturno oditi po poštiji?*

- *Tou je za tebe kultura, ka se tak natiüma pokloniš?*

- *Ge si zgübo kulturo, ka kadiš kouli rama?*

Ja, tak me je nared gemala moja tašča Regina, trno čedna ženska. Pa moja ženo tō, ka od mlajšov sploj ne gučim. Depa tou je tō preminoulo. Do drugoga leta, do drugoga kulturnoga svetka mi več nede trbelo biti kulturnen skrak moje tašče Regine, trno čedne ženske. Tadale mo odo v gledališče, na koncerte pa na razstave. Vsikši keden mo prešto knigo, pogledno kakši dober film pa mogouče mlajšom povedo kakšo pripovejst. Tak de tou do drugoga leta, do osmoga februara, gda znouva za den ali dva gratam kulturnen, zato, ka mi drugi tak zapovejo.

Miki

OD SLOVENIJE...

Bo novi kmetijski minister Jarc?

Predsednik vlade Janez Janša je v državni zbor poslal predlog za kandidata za novega ministra za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Na to mesto predlaga Iztoka Jarca, slovenskega veleposlanika v Izraelu. Jarc bo na čelu kmetijskega ministrstva, če bo potrjen v državnem zboru, nasledil dosedanjo ministrico Marijo Lukačič. Ta je januarja zaradi zdravstvenih razlogov odstopila s položaja.

Vlada potrdila slogan, in zavrnila logotip

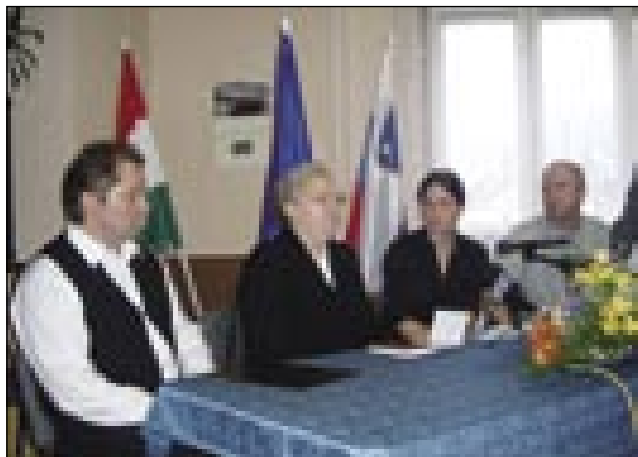
Vlada se je na seji seznanila s poročilom o izidu javnega natečaja za oblikovanje novega logotipa in slogana Slovenije in odločila, da v nadaljnje postopke pošlje slogan, logotip pa je zavrnila. Sicer pa slogan po nekaterih mnenjih vsebuje tudi določene elemente logotipa, zato bi ga bilo mogoče z grafično predelavo v okviru izdelave celostne grafične podobe prilagoditi do te mere, da bi opravljal tudi funkcijo logotipa. Logotipa tako ne bodo več iskali. Urad Vlade za informiranje bo odkupil obe izbrani rešitvi, ki ju je žirija izbrala v okviru javnega razpisa, objavljenega konec junija lani. Avtor slogana »Slovenijo čutim« (»I feel Slovenia«) je agencija Nuit, avtor logotipa, ki je sestavljen iz Triglava, lipovega lista in srca, pa studio Luks.

Minister Božič z delegacijo v Izraelu

Minister za promet Janez Božič se je z delegacijo predstavnikov slovenskih podjetij in ministrstva za promet tri dni mudil na delovnem obisku v Izraelu, kjer je nagovoril tudi udeležence mednarodne logistično-prometne konference. Slovenska delegacija je na delovni obisk v Izrael odšla na povabilo izraelskega ministra za promet in prometno varnost Šaula Mofaza. Božič in Mofaz sta na dvostranskem srečanju govorila predvsem o sodelovanju med obema državama na vseh ravneh in področjih, v glavnem pa je šlo za izmenjavo znanj in izkušenj.

SVETEK SLOVENSKE KULTURE V O

Domanja slovenska rejč
„...Den slovenske kulture je povezan z rečtjauv, stera Slovencom preveč dosti znamenüje, domanja rejč, tista, stero razmejmio.

Zgoščenko »Že spunjeno« sta predstavila Jelka Pšajd in Tomaž Rauch. Pogovarjala sta se z vodjo skupine Vero Gašpar in članom Lacijem Bajzekom

Domanja rejč je spomin na vse, ka je bilau pa nam povej vse, ka je pa ka bau. V njej magičnoj mauči povejmo vö tisto, ka čütimo v sebi, ka znamo, ka so nam pripovedjali starci, pa s pomočtjauv domanje rejči smo tisti pa ostanemo tisti, ka smo – Slovenci! Domanjo rejč nam niške ne more vkraj vzéti. V kraj si go leko vzememo samo mi sami, gda neškemo več goučati v domanjoj rejči doma v svoji držini, s sausedi, z znanci, gda si neščemo več zmišlavati v domanjoj rejči, gda neškemo več moliti Boga v domanjoj rejči. Nej kulturne organizacije, nej politiki na Vogrskom pa Sloveniji, nej pejnazge nedo tisti, steri do gora držali našo slovensko rejč. Liki mi smo tisti, lüstvo, steri vsakši den v domanjoj rejči gučimo, brodimmo pa molimo Boga...» s tejmimi mišljenji je pozdravila vse navzauče na svetki kulture v kulturnom daumi na Gorenjom Seniki etnologinja Pokrajinskoga muzeja Murska Sobota Jelka Pšajd po spopejvani slovenski himni

mlajšov dvojezičnoga šaulskoga pa cerkvenoga pevskoga zbora pod vodstvom lerece Ibolye Neubauer. Cerkevni zborček Sončnice je pa s svojimi svejtlimi glasi

zasvejšto pa pomiriu svétek s pesmima Ti si veselje in mir pa Nekdo vedno išče me, pod vodstvom domanjoga župnika Ferenca Merklia. Po pozdravi organizatora domanji lüdi, nastopajoči, predstavnikov Pokrajinskoga muzeja Murska Sobota pa drügi gostov iz Slovenije, predstavnikov domanji slovenski organizacij, kulturni skupin pa šaule smo leko uživali slovensko pesem, slovensko domanjo rejč.

CD „Že spunjeno“ ljudski pevcov ZS Gornji Senik

Ka smo na Slovenskoj zvezi med najvejšimi svétki Slovincov letos ranč slovensko kulturo leko svetili na Gorejnjom Seniki, v najvejšoj vesi Porabja, pa ka smo si za glavni program letošnjoga svétka gorejnjoseničko indašnje pevsko kulturo odebrali, so nam omogaučili domanji ljudski pevcu pa Pokrajinski muzej Murska Sobota. Ljudski pevcu Slovenske zveze Gorejnji Senik sedmo leto majo svojo skupino na željo domanje pevke Vere Gašpar, ki ji sama vodi pa vči spejvati tü. Drügo najvejšo njeno

želje je bilau, naj pevcu majo svoj CD s starimi indašnjimi pesmimi, stero naj bi s tejm dugo leko gora ostanile za mlajše rodove. Zatau se je vzeo Pokrajinski muzej Murska Sobota s pomočtjauv direktorice Metke Fujs, koordinatorice projekta Jelke Pšajd s producentom Tomažom Rauchom. CD „Že spunjeno“ s 23 mrtvečimi, veselimi pa vojaškimi pesmimi je svoj naslov daubo od mrtveče pesmi, stero se je mentorica

djamavati iz tisti mnaugi pesem, ka ji ške majo na paleti. Stokovnjaki so spunili željo pevcov s tejm tü, ka je kasete z 19 pesmimi, stero je posaba prosila naprajti Slovenska zveza, dobila za naslov Sonce gre za goro. Mlade pevke pa pevcu so vredni vse pohvale pa čestitke. Žmetne reči, douge, žalostne pesmi, stare balade navčiti se, je dosta tröjda, švica, trpljenja, časa, velko volo pa samoza vest (öntudat) želelo. Muzej

Gornjeseniški ljudski pevcu so na predstavitvi spopejvali dve pesmi

navčila ške od pokojnoga gospauda Janoša Kühara. Že spunjeno, znamenüje spunjeno človekovo življenje, z drüge strani pa, ka se je spunila želja pevcov pa mentorice Vere Gašpar, ka se s tejm

je svojo delo redno opravo, zakoj se njim posaba lepau zavalimo. Slovenske organizacije so se pa pobrigale, naj pesmi do vseveč držin leko pridejo, se ji vseveč lidi leko navči spejvati. Državna

Mlašča gledališka skupina DOŠ Gornji Senik, stera dela pod okriljem Slovenske zveze, je notpokazala igro Starišov djilejš, stero je napisala pa nutnavčila Irena Kalamar iz Trdkove

nika nauvo začinja, stare pesmi do se leko včili mladi porabski rodovi, pa do se mogle nauve pa nauve gora

slovenska samouprava za 120.000 forintov, domanja Slovenska samouprava za 100.000 forintov küpi CD za

ORGANIZACIJI SLOVENSKE ZVEZE

dar pa podelitev. Slovenska zveza je naručila 700 kaset pa 300 CD za letošnji božični

vsakši pogled, vsakši gib, mimika skaus igre vidi, gda večkrat s tejlom več leko po-

Najmenjša folklorna skupina na senički šauli dela pod vodstvom Zorana Domjana in Tešanovec

dar bralcev novine Porabje, pa za dar ob drugi priliki. Zvezo kak vzdrževalca (fenntartó) pevske skupine tau košta 500.000 forintov.

Premiera igre Starišov djilejš
Srcé slovenske pesmi je slovenska rejč. Zatau je drugi najbola fontoški tau svetka bila premiera gledališke skupine Slovenske zveze domanje dvojezične šaule, stera je gratala iz tridvajsti lejt stare lutkovne skupine na željo mlajšov pa Zveze. Igro je napisala pa nota navčila Irena Kalamar s pomočjavu lerence Ildiko Treiber. Mlajši so se fejs potrjrdili navčiti špilo v domanjoj pa knjižnoj rejči, ka je fejs fontoško. Dobro se pozna na nživom gouči, ka vsi goučijo senički gezik, gé sto menja, gé sto več. Tau je pohvala pa zahvala tak njim kak njnim starišom. Na knjižni slovenski gezik so tū navezani, ka se lerenca trjrdi po pravom geziki goučati. No, špilati njim tū nej bilau tak na leki, kak se je vidlo na odri. Oni so do teygamau bili za paravani skriti, gda se njim je vidla samo rauka ali glava. V kratkom časi so se vcuj vzeli, prej navčili na gledališko špilo, gda se od paté do glavé vidijo, gda se njim

vejo kak z rečami. Mlajši so zaistino vzeli zašpilati, nota pokazati vsefale stariše, kak njim je napisana igra dala. Paversko, delavno, solidno pa pravično mater je zašpilala Brigita Voura, gizdavo mater, stera se rade vömeče s svojim detetom, stera se drži za najbola čedno žensko, vsikšoga dola gleda, s tejm vsakšomi na žile dé, Barbara Laczó; elegantno, gospočko mater, stera realno vidi svojo dejte pa stariše tū pa naigro čistilko šaule Aleksandra Gyeček; skrom-

Senički kulturni daum je ob tej priliki biu premali, tak lepau so lidgé vküpprišli

no, solidno pa fejs skrbečo mlado sestrico, stera je s svojim bratom gora zrasla brezi očeta Barbara Zakoč; očo, steri raj sedi s svojimi padaši pri špriceri v Cifrovi krčmej kak dela kaj, steri je nika nej

baugši od svojga nemirnoga sina, Rajmond Virovec; prijazno pa potrpežljivo lerenco, stero skur odpelajo stariške s svojim kordjanjau Martina Zakoč. Velko prednost majo mlajši pri tejm, ka ji gledalci ne mautijo, liki jim

Krištof Sukič je spejvo pa se sam sprvajo na harmoniki

bola volo pa batrivnost dajo. Igra je za premiero ozrejlja, ka ne znananöja, ka nejga več dela tak pri jeziki kak špilanjji igre.

Eške kaj

Naj se ške dosta starišov pa školnikov leko radöjva, veseli svojim mlajšom v gledališkom življenji tū, nam je vöjpanje dala s svojimi

pa flajsne igralce želi za dalčne lejte.

Ške samo od tretjim smo leko vidli na odri male mlajše plesati, steri kumar zdaj kostavajo pa se spoznavajo s prvimi stopaji slovenski plesov. Depa njina dobra vola,

karažnost, radost do plesov, spejvanja pa slovenska krv v žilaj v kratkom časi leko prinesé svoj bogati pauv ranč tak kak pri vekši mlajšaj. Mlajše je nota navčo pa ji je sprvajo Zoran Domjan iz Slovenije.

Od svetka slovenske pesmi, slovenski plesov pa slovenske rejči se je posloviu z veselimi pesmimi kak Stara baba, šaular 7. klasa domanje šaule Krištof Sukič, harmonikar glasbene šaule Monošter. Tašne svoje muzikante želimo meti Porabski Slovenci in tau z danšnjimi seničkimi šaularskimi mlajši, steri so podobno nadarjeni tak z dobrim glasom kak s sposobnostjo za igranje. Ob tej priliki se v imeni Zveze lepau zavalimo vsejm nastopajočim mlajšom, pevcem, mentorom, vodjam, gospaudi župniki, Pokrajinskimi muzeji za vse trüde pa njim čestitamo. Posaba se trno lepau zavalimo vsem, ki so prišli na program, najbolje domanji seničkim lidam, ki so v velkom številu prišli, ka je kulturni daum biu premali.

Klara Fodor

... DO MADŽARSKE

Oboroženi napad na sedež policije v Budimpešti

Ponoči s 13. na 14. februar je neznan storilec z brzostrelko streljal na sedež policije v ulici Teve v Budimpešti. Izstrelil je približno petnajst rafalov, poškodoval šipe v več nadstropjih, do človeških poškodb ni prišlo.

Vladni politiki so obsodili napad na inštitucijo, nekateri pa opozorjajo na to, da radikalizacija nekaterih opozicijskih strank ter nasploh javnega govora in vedenja daje nekaterim skrajnim silam občutek, da se v tej državi vse sme. Malo pred napadom je na zasedanju kabineta za nacionalno varnost ter tudi na zasedanju podobnega parlamentarnega odbora György Szilvásy, ki nadzoruje tajne službe, govoril o tem, da so tajne službe zasledile grožnje znanim politikom in tudi nekaterim inštitucijam. Minister za pravosodje József Pétereti je na tiskovni konferenci po dogodkih povedal, čeprav motivacija napada še ni znana, da ne vidi neposredne povezave med informacijami tajne službe in napadom. Večina politikov je izjavila, da ne želi, da bi napad postal tema političnih debat. Fidesz sicer meni, da je napad prišel prav vladni strani, kajti s tem lahko odvrne pozornost ljudi od ostalih problemov.

Programi in prireditve

- 24. februarja bo na slovenskem plesu v Budimpešti, ki ga prireja slovenska samouprava 18. okrožja, nastopila folklorna skupina iz Sakalovcev.
- 25. februarja prireja v Sakalovcih tamkajšnja slovenska samouprava gledališki večer, na katerem bo nastopila Gledališka družina Nindrik-indrik ZS s predstavo Male bojne.
- 2. marca bo v Monoštru v Slovenskem kulturnem in informativnem centru koncert Vlada Kreslina. Nastop organizirata Zveza Slovencev na Madžarskem in Kulturni dom Gorica v okviru projekta EU.

RADA SAM MED LIDAMI

V Varaši na placi (tržnica) delajo. Šestrestri lejt so delali v ciglencaj v pisarni. Popejvajo v skupini varaški ljudski pevki. Vsigdar so koražni, pa malo je tašni lidi v Porabji, šteri bi je nej poznali. Zovejo se **Margit Korpič**.

• *Od steroga mau delata tū na placi?*

»Zdaj že šest lejt.«

• *Gde ste pred tejm delali?*

»V ciglencaj (opekarna). Šestrestri lejt sam delala tam, pa od tistec sam ūšla v penzijo,

pa vejn tau je vse. Te vantjiške pa na stenau partički so nemški napisani, nika nej vogrski. Zato, ka se bola vūpajo na štajerske kŭpce. Če oni pridejo pa tjūpijo, te dé bauta, če ne pridejo, te slabo dé. Vaugri ka tjūpūvajo, tau je malo. Leko povejmo, ka cejli plac najbola iz Austrijcov živé.«

• *Slovenci vas zato kaj tō poglednejo?*

»Tak vam leko povejm, kak je pravica. Djestajo ka odijo, samo nej dosta. Radi so, gda

»Od ausme do pete delam. Če kŭpci pridejo, te se z njimi spravlam. Če pa cajt mam, te malo kvačkam tū. Etak čas tū bola tadé.«

• *Radio ne poslušate?*

»Šegau mam poslušati slovenski radio, gda tak nikoga nejga.«

• *Zdaj je prišla ena Austrijska, pa sam čūjo, ka ste se nemški pogovarjali. Gde ste se navčili?*

»Dja sam se v gimnaziji včila nemški. Samo je tau falinga bila, ka sam štirideset lejt nej gunčala nemški pa sam dosta pozabila. Zdaj, ka so se vnuki v šauli nemški začnili včiti, pa sam dja njim pomagala doma, leko povejm, ka mi je dosta vse nazaj prišlo. Istino, trno sam zato nej pozabila, samo težko sam gunčala. Zdaj mi pa ešče bola dé, zato, ka zdaj tū na tržnici napona gučim nemški. Tak mi že de, kak če bi slovenski gunčala.«

• *Vzimi je nej mrzlo tū na placi?*

»Nej mrzlo, zato ka znautra v bauti mam centralno. Vanej pa nej mujs stati pa gledati cejli den.«

• *Vi ste te zato dosta med lidami?*

»Dja sam rada med lidami. V cejlom živlejnji sam med lŭstvom bila. Kak tū tak v ciglencaj. Če bi kauli mene lŭstva nej bilau, tau bi meni trno fejt falilo. Zato sam si pa ešče v penziji tašo delo iskala. Ka bi doma cejlo zimau z možaum delala. On doma dvej svinje krmi, tisto je njegvo delo, pa vsigdar si najde kaj. Ka bi dja delala? Dja se etak baukše počūtim, pa je na pomauč tak, ka si nika malo prislŭžim tō. Etak bola leko pomagam vnukom.«

• *Ka najbola kipŭvle lŭstvo v vašoj bauti?*

»Najbola za vōšivanje partičke pa cvōren za kvačkanje. Sploj pa na vŭzem, pa na božič dosta odam.«

Margit Korpič sama tō rada šiva pa kvačka

gda so tam vse dolavtrgnili. Paudrugo leto sam doma bila, zato ka sam nin nej delala. Potejm sam es na plac prišla, pa sam tū delala eno leto. Te je prejdnja prajla, ka nej trbej več njej delati, zato ka de ona sama delala. Pau leta sam te pá doma bila. Potejm me je pá zvala pa prajla, naj pridem znauva delat. Od tistoga mau delam tū. Stara je že mrla, zdaj čij ma prejk bauto. Ona je meni prajla, naj ostanem, zato ka dja tau že vse poznam, ka tū delati trbej. Na mejsec samo gnauk pride dola iz Budimpešte, gda me pogledne. Ovak pa vse dja moram parštōlati, ka trbej, ali če kaj sfali v bauti.«

• *Ka vi v tauj bauti odavate?*

»Cvōrne za kvačkanje (horgolás), za vōšivanje, partičke za vōšivanje pa gotove. Mam tē ešče gobeline, gotove vantjiše

pridejo, ka človek slovenski guči z njimi. Mam taše spoznance, šteri trno dostakrat pridejo k meni nazaj. Zdaj sam čūla, ka so iz Čōpinec Vendel Gašpar v špitalaj. Nje trno šanalivam, zato ka so oni nej prišli tak na plac, ka bi k meni nej nutra prišli, pa bi nej kričali ‚Margit, ka delate?‘.«

• *Prvin so bola Slovenci odli, ali zdaj?*

»Trno so vejn nej odli prvin tō nej pa zdaj tō nej. Samo tisti, šteri so šegau meli odti. Zato vejm, ka so Vaugri, šteri odavajo, vsigdar k meni prišli, naj njim prevajam.«

• *Te je te trg bola za Austrijce?*

»Zvekšoga oni odijo, zato ka oni majo najbole pejnaze. Z njij živé tū na placi vejn vsakša bauta.«

• *Ka delo mata tū v bauta cejli den?*

HRANILNICA SAVARIA V NOVIH PROSTORIH

Hranilnica (Takarékszövetkezet) Savaria v Monoštru, v kateri hrani svoje prihranke tudi veliko Porabskih Slovencev, se je prejšnji teden preselila v nove prostore, kjer čaka svoje stran-

ke v lepem okolju in z najsodobnejšo bančno tehniko. Hranilnica pod raznimi imeni deluje v mestu že od leta 1984.

Hranilnica Savaria obnavlja oziroma gradi nove prostore za svoje izpostave že četrto leto, monoštrski novi prostori so šesti po vrsti, ki so jih predali. Najdete jih v stavbi na obnovljeni ulici Hunyadi. Kot je na otvoritvi povedal župan mesta Tibor Vinczay, se bo predel, kjer se nahaja hranilnica, dinamično razvijal, kajti po načrtih občine naj bi prostor nekdanje tovarne kos ob Rabi postal novo središče mesta.

Kot je povedal ob otvoritvi Tibor Szabados, predsednik in vodja poslov hranilnice Savaria, je monoštrska enota ena od najdražjih enot, kajti prostori in oprema so stali 133 milijonov forintov. Enota ima 157 m².

MS

• *Stera generacija kipŭvle tau?*

»Starejšo lŭstvo tau rado dela, zvekšoga oni tjūpŭvlejo. Mladi se trno zatau ne vzemejo.«

• *Šteri den ali mejsec je najvekši promet?*

»Tau je nej glij. Austrijci vejn najbola na konca mejseca pridejo tjūpŭvat. Dja tak mislim, če njim pejnzege ostanejo, s tistoga te tjūpŭvajo. Gnes je 6. februar, pa leko povejm, ka se skur nika nej odala. Nega lŭstva. Januar pa februar sta vsakšo leto najslabša.«

• *Tū na tržnici tjelko Slovincov dela?*

»Vse vkŭp vejn trdjé ali štirdje. Dapa tū zato več aska ma tisti, šteri zna nemški, za volo Austrijcov.«

• *Že več lejt delate na tržnici, zdaj ste se že vōnavčili, kak trbej kŭpcom dvoriti?*

»Dvoriti njim tō trbej pa poka-

zati, gde ka najdejo. Ta trbej prajti, kakšen cvōren mam. Austrijci so vrajži, če jim včas ne daš ta, ka prosijo, te se obrnejo pa odidejo. Oni so trno, trno drŭgo lŭstvo.«

• *V petoj vōri, gda zgotauvite, te dete domau pa si dola ležete počivat?*

»Dobro bi bilau. Na drugi den tjūjam, perem, čistim ram, tau je vse mojo delo.«

• *Tau je vsakši den tak?*

»Nej, torek pa srejšo vaje mam. Zato ka sam članica vogrskoga pevskega zbora v Monoštri, pa slovenske skupine, monoštrski ljudski pevki. Zato, ka strašno rada popejvam, tau namé veseli. Sploj pa te, gda srejšo vkŭppridemo ljudske pevke pa slovenske pesmi popejvamo. Dja sam vsigdar ponosna bila na svoj materni jezik.«

Karel Holec

OTROŠKI

VIKTOR+VIKTORIJA

BRAT ALI SESTRA

V držini dvojčkov Viktora pa Viktorije niške ne vej, gda se je začno guč o njihovej vekšoj držini. Pa ne vejo, zakoj se je začno. Samo nagnouk je biu guč med njimi. Pa je v guč prišlo želenje obeh dvojčkov. Zaželejla sta si, ka bi mela eške kakšoga brata ali sestro.

- *Gvüšno, ka sestro,* - je stoupila na prste Viktorija. - *Eden brat mi dojde više glave.*

- *Tak kak meni edna sestra. Zato je gvüšno tou, ka mo meli pojba. Ka dobim mlajšoga brata,* - se je nej püsto doj pogledniti Viktor.

- *Nej, ka sestro!*

- *Pravo sam, brata!*

- *Ge pa sestro!*

- *Brata!*

- *Sestro!*

Tak sta si davala es pa ta edno pou vöre, ka so vejn že vse souseude koulivrat bolele vüje.

Kak pa eške mamu Viko pa ato Vikija. Zato sta njima v rejč stoupila, gda njima je že rejsan više prišlo.

- *Zdaj pa dojde ali pa vama lampe doj zakelim,* - njima je pokrila lempe z rokami mama Vika. Depa maliva sta eške tadale nika mumlivala. Nej sta se škela samo tak dojtaviti. Zato je kcu stoupo eške velki ata.

- *Če se včasín ne enjata koristi, ta vidla svojga vraga!*

Na, zdaj sta enjala. Gda ata Viki povej, *ka ta vidla svojga vraga,* je boukše enjati. Po tistom nigdar ne vejš, ka vse lagvoga te leko čaka. Tak je te zdaj mer grato. Znouva so vküper vsedli za sto v künji. Mama pa ata sta se gledala, steri de tadale gučo. Pa je rejč naprej vzela mama.

- *Vüva bi mejla ali brata ali sestro?*

- *Jaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa,*
- sta stulila v eden glas.

- *Depa de nas tö stoj kaj pito, če müva tö kaj takšoga škeva,* - je pito ata.

- *Mlajšov ne odavlejo v bauti,* - je prajla eške mama.

Zagnouk je znouva tiüča gratala. Vsi so nika brodili. Pa bi eške tadale brodili, če bi nej dvojčka znouva prajla v eden glas.

- *Pa nama napravta brata ali pa sestro!*

Kakša tiüča je kuman zdaj gratala. Tou vejo povedati samo tisti, ka so jo čüli.

Zdaj je bila mama tista, ka jo je vgasnola, tisto žmetno pa dugo tiüčo.

- *Leko, ka bou tak. Depa če se neta korila, ka sto škej meti. Zgučano!?*

- *Kak bi pa nej bilou,* - sta se nasmejala pa se odišla tavö špilat.

Ata pa mama pa sta ostanola za stolom pa se čüdivala, kak brž mlajši rastejo.

Miki Roš

MATURANTSKI PLES V MONOŠTRU

KOTIČEK

Gimnazijci 12. a- in 12. b-razreda smo 27. januarja imeli maturantski ples. Posloveli smo se od gimnazije, sošolcev, profesorjev, ki so nam pomagali pri učenju.

Prireditev se je začela ob 17. uri v gledališču v Monoštru. Naš razrednik nam je pripel trakec, na katerem sta bila natisnjena letnica, od kdaj do kdaj smo obiskovali gimnazijo, in ime gimnazije. Temu je sledil program 12. a-razreda. Predstavili so komedijo – parodijo učiteljev. Na koncu so se zahvalili svojemu razredniku za vse, kar je zanje storil v osmih letih.

Nato smo prišli na vrsto mi, 12. b-razred. Naš program je bil zelo zanimiv in zabaven, poimenovali smo ga Tudi ti bodi član 12. razreda. Najprej smo se predstavili. Temu je sledil ples in igra, kjer smo pokazali, kako poteka ura fizike na gimnaziji. Na video smo posneli naše priprave na maturantski ples, naredili smo tudi kratek film o našem razredniku Tomažu Pavlu, kako je pri sekanju drv usekal v svojo nogo. Nazadnje smo se poslovili od razrednika, dali smo mu rože in darilo. Potem smo se vsi usedli na oder in skupaj pogledali film in fotografije, ki so bile narejene na šolskih izletih. Nekateri od učencev so jokali. Težko se je bilo poslavljati. Bili smo žalostni.

Potem, ko smo se preoblekli v večerne obleke, smo se napotili v avlo gimnazije, kjer se je začel maturantski ples. Najprej smo plesali s starši, nato s profesorji. Maturantski ples mi je bil zelo všeč. Veseli me, da smo dijaki 12. b- razreda zelo dobra skupina. Teh štirih let na gimnaziji ne bom nikoli pozabila.

Agica Holec
12. b-r.,

Vsako leto enajsti razredi organizirajo maturantski ples dijakom dvanajstega razreda, letos smo bili na vrsti mi. V petek, po pouku smo se lotili okraševanja šole s trakovi in baloni ter z napisom »Maturantski ples«. Razrede in avlo je bilo treba pripraviti za večerjo, to se pravi, postaviti mize in stole.

Maturantski ples je bil 27. januarja, v soboto. Nekateri iz razreda so že ob pol petih bili v gledališču, kjer so pomagali staršem in sorodnikom maturantov. Program se je začel ob 17. uri z govorom in pesmijo 11. razreda, s katero so pozdravili maturante. V imenu gimnazije Mihályja Vörösmartyja je vse zbrane nagovorila ravnateljica gimnazije Éva Balogh. Najprej sta trak dobila razrednika Tibor Péntzes in Tamás Pável, nato sta pripela trakove svojim dijakom. Temu je sledil govor 12. a- in 12. b-razreda. Nato so maturanti trakove pripeli učiteljem. Potem so predstavili humorističen in razvedrilen program. Obe produkciji sta bili zelo uspešni, spremljala sta ju glasen smeh in velik aplavz. Program se je nadaljeval s tradicionalnim plesom, ki je bil v avli gimnazije. Najprej so maturanti povabili na plesišče svoje starše, potem pa profesorje. Na koncu nas je še čakalo pospravljanje miz, stolov, ob pol šestih pa smo se lahko razšli.

Upam, da bo naš maturantski ples, ki bo naslednje leto, enako dober, kot je bil letos.

Hajnalka Dončec
11. b-r.,

Našo prireditev sta počastila tudi gospod Nemeč, ravnatelj OŠ Puconci, in gospod Ludvik Filo. V imenu OŠ Števanovci bi se zahvalili za finančno po-

moč Državni slovenski samoupravi in Slovenski manjšinski samoupravi Števanovci.

OŠ Števanovci

GOSTOVALI SMO V ŠTEVANOVCIH

Učenci drugega razreda Osnovne šole v Mačkovcih so želeli predstaviti lutkovno predstavo ISKANJE MEDVEDKE ČUPE učencem OŠ v Števanovcih. Predstava je nastala po istoimenski slikanici, ki so jo napisali učenci sami pod vodstvom učiteljice Aleksandre Pinterič.

Ob prihodu v Števanovce smo si najprej pripravili sceno v kulturnem domu in si ogledali razstavo naših likovnih del na temo ŽIVALI POZIMI, ki je bila zelo lepo pripravljena. Nato pa nas je gospa Anica odpeljala v šolo. Učitelji in

učenci so nas toplo sprejeli in nam razkazali šolske prostore. Naše učence je najbolj pritegnila dejavnost v telovadnici. Števanovski otroci so med odmorom igrali namizni tenis in eden od učiteljev je poskrbel, da so tudi naši otroci dobili loparje in se vključili v igro. Lepo jih je bilo videti skupaj v igri (takšnih priložnosti bi moralo biti več), ki pa žal ni dolgo trajala, ker nas je čas priganjal in morali smo nazaj v kulturni dom, kjer se je ob 10.30 pričela lutkovna predstava.

Dvoranica se je napolnila z

učenci in učitelji pa tudi otroci iz vrtca so s svojo vzgojiteljico prišli na predstavo. Da bi se otroci tudi po predstavi lahko pogovarjali o vsebini skupaj z vzgojiteljico in pozneje doma s starši, smo vzgojiteljici in vsakemu otroku podarili slikanico. Učenci in vrteški otroci so z zanimanjem spremljali dogajanje na odru. Po predstavi so si lahko ogledali lutke in velik interes za igro z lutko se je kazal predvsem pri mlajših otrocih. Čas pa je poskrbel, da smo se morali posloviti od učencev in vrtečevskih otrok ter si zaželeli več obojestranskega sodelovanja.

Zadnje dejanje našega gostovanja pa se je zgodilo pri Verici, kjer smo si v prijetnem vzdušju izmenjali še veliko idej in načrtov za naše prijeteljsko sodelovanje.

Učiteljica OŠ Mačkovci
Anemary Simonič
- Anita

RTV SLO **Petek, 23.02.2007, I. SPORED TVS**
 6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.05 TUJCI, KRATKI IGRANI FILM IZ JAR, 11.20 ŽIVALSKI VRT IZ ŠKATLICE, ŠKOTS. NAD., 11.50 ŠTAFETA MLADOSTI, 12.35 DUHOVNI UTRIP, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.35 ROZMARINKA IN TIMIJANKA, ANG. NAD., 14.25 SLOVENCJI V ITALIJI, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 MALI MOZART, RIS., 16.05 IZ POPOTNE TORBE: ZGODOVINA, 16.25 ŠTIRJE PROTI ZLODEJU, NEMŠ. NAN., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.35 DIVJI OTROK, AM. DOK. ODD., 18.30 ŽREBANJE DETELJICE, 18.40 ŽELEJČKI, RIS., 18.45 PUJSA PEPA, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 ZAČINIMO ZNOVA, DRUŽ. NAN., 20.30 NA ZDRAVJE! 21.50 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 POLNOČNI KLUB, 0.05 DIVJI OTROK, PON., 0.55 DNEVNIK, 1.35 INFOKANAL

Petek, 23.02.2007, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, 6.50 SP V NORDIJSKEM SMUČANJU, 12.15 FRASIER, AM. HUM. NAN., 12.40 SP V ALPSKEM SMUČANJU, SMUK (M), 14.15 LABIRINT, 15.10 SP V NORDIJSKEM SMUČANJU, 16.40 ZDAJ!, 17.10 LESTVICA NA DRUGEM, 18.00 POROČILA, 18.05 NA OBISKU, 18.35 ŠTUDENTSKA, 19.00 KAJNOV NASMEH, FRANC. LIT. NAD., 20.00 PLEME, ANG. DOK. SER., 20.50 SLOVENIJA V CAMERI OBSCURI, DOK. ODD., 21.50 TUJA KOŽA, NEMŠKI FILM, 23.30 USODNA ŽENSKA, KOPR. FILM, 1.20 INFOKANAL

RTV SLO **Sobota, 24.02.2007, I. SPORED TVS**
 6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 OTROŠKI PROGRAM, 10.55 POLNOČNI KLUB, 12.10 TEDNIK, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.10 UMKO, 14.00 OBISK V AKVARIJU, POUČNA ODD., 14.10 VRTILJAK, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 OZARE, 17.20 VRTILJAK, 18.40 POZABLJENI IGRAČI, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, UTRIP, EUTRINKI, 19.55 LEPO JE BITI MOZART, TELE-VIZIJSKI FILM, 22.05 HRI-BAR, 23.10 POROČILA, VREME, ŠPORT, 23.45 POD RUŠO, AM. NAD., 0.40 NASILNEŽ, AM. FILM, 2.25 DNEVNIK, 2.45 INFOKANAL

Sobota, 24.02.2007, II. SPORED TVS
 5.50 SP V NORDIJSKEM SMUČANJU, 8.05 NA OBISKU, 8.35 ŠTUDENTSKA, 9.25 SP V ALPSKEM SMUČANJU, 9.50 SP V NORDIJSKEM SMUČANJU, 11.25 SP V ALPSKEM SMUČANJU, 13.45 SP V NORDIJSKEM SMUČANJU, 16.00 ZDAJ!, 17.25 LP V ROKOMETU, KRIM MERCATOR - RIBARROJA, 20.00 ALPE-DONAVA-JADRAN, PODOBE IZ SREDNJE EVROP, 20.30 VELIKA MODRINA, FRANC. FILM, 22.45 VRTILJAK, 0.45 VRATOLOMNA VOŽNJA JANE HALL, ANG. NAD., 2.20 SP V NORDIJSKEM SMUČANJU, 4.35 INFOKANAL

RTV SLO **Nevelja, 25.02.2007, I. SPORED TVS**
 7.00 ŽIV ZAV, OTROŠKI PROGRAM, 9.50 ŠPORT ŠPAS, 10.20 SVET VODNIH ŽIVALI, NEMŠ. POLJ. SER., 10.50 PRISLUHNI MO TIŠINI, 11.20 OZARE, 11.25 OBZORJA DUHA, 12.00 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.10 NA ZDRAVJE!, 14.30 TISTEGA LEPEGA POPOLDNEVA, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 TISTEGA LEPEGA POPOLDNEVA - VIKEND PAKET, 18.30 ŽREBANJE LOTA, 18.40 KRAVICA KATKA, RIS., 18.50 SNEŽINKEC FLOK, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, ZRCALO TEDNA, 19.55 SPET DOMA, 21.45 OKVIR ZA NEKAJ SLIK - PORTRET KARPA GODINE, 22.50 POROČILA, VREME, ŠPORT, 23.10 SONCE TUDI PONOČI, IT. FILM, 1.00 DNEVNIK, 1.25 INFOKANAL

Nevelja, 25.02.2007, II. SPORED TVS
 5.50 SVETOVNO PRVENSTVO V NORDIJSKEM SMUČANJU, 8.35 SKOZI ČAS, 8.55 SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU, 9.5 SVETOVNO PRVENSTVO V NORDIJSKEM SMUČANJU, 11.55 SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU, 13.50 SVETOVNO PRVENSTVO V NORDIJSKEM SMUČANJU, 15.30 SLOVENIJA - BELGIJA, 16.55 KOŠARKA, LIGA NLB, UNION OLIMPIJA - HELIOS, 18.45 ODPRTO PRVENSTVO SLOVENIJE V TAE KWONDOJU, 20.00 V 80 ZAKLADH OKOLI SVETA, ANG. DOK. SER., 21.00 FRASIER, AM. HUM. NAN., 21.30 Š - ŠPORTNA ODDAJA, 22.15 POKVARJENA DEKLETA, ANG. NAD., 23.05 UMETNOST GLASBE IN PLESA - PLESNA SKUPINA DV8: CENA ŽIVLJENJA, PLESNI TV FILM, 23.45 INFOKANAL

RTV SLO **Ponedeljek, 26.02.2007, I. SPORED TVS**
 6.25 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 12.05 PORTRET ARHITEKTA OTONA JUGOVCA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 SPET DOMA, 15.10 DOBER DAN, KOROŠKA, 15.45 TELEBAJSKI, OTR. NAN., 16.05 RISANKA, 16.10 SEJALCI SVETLOBE: PRAVLJICA O SONČNI PREJI, OTR. NAN., 16.25 MARTINA IN PITČJE STRAŠILO: KNJIŽNICA, 16.35 BINE: GLASBENIK, LUTK.-IGR. NAN., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.40 SUROVA NARAVA, ANG. POLJ. SER., 18.30 ŽREBANJE 3X3 PLUS 6, 18.40 NINA NANA, RIS., 18.45 JOKO! ŽAKAMOKO! TOTO!, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 ROZMARINKA IN TIMIJANKA, ANG. NAD., 20.50 OSMI DAN, 21.20 PRVI IN DRUGI, 21.50 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 GLASBA LJUBEZNI, NEIZPETA LJUBEZEN - BEETHOVEN, FRANC. NAN., 0.40 SUROVA NARAVA, PON., 1.35 DNEVNIK, 2.15 INFOKANAL

Ponedeljek, 26.02.2007, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 9.45 TISTEGA LEPEGA POPOLDNEVA, 13.25 ZGODBA O DIVJIH OTROCIH, AM. DOK. ODD., 14.15 VRTILJAK, 16.15 Š - ŠPORTNA ODDAJA, 17.00 MOZAIK, 18.00 POROČILA, 18.05 TEKMA, 19.00 TRPLJENJE MLADEGA IGORJA, DRUŽINSKA NA., 19.30 MI ZNAMO, IZ- OBR. ODD. ZA MLADE, 20.00 NASKOK LAHKE KONJENICE, ANG. DOK. ODD., 21.00 STUDIO CITY, 22.00 BRANE RONČEL IZZA ODRA, 23.00 SOUTH PARK, AM. RIS., 23.20 MATI, ANG. FILM, 1.05 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 1.35 INFOKANAL

RTV SLO **Torek, 27.02.2007, I. SPORED TVS**
 6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.50 OKVIR ZA NEKAJ SLIK - PORTRET KARPA GODINE, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 OBZORJA DUHA, 13.50 PRISLUHNI MO TIŠINI, 14.20 OSMI DAN, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 TABALUGA, RIS., 16.10 AFNA FRIKI: POMORSTVO, POUČNA ODD., 16.30 KNJIGA MENE BRIGA - 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.35 POTOVANJE RASTLIN, DOK. ODD., 18.05 MODRO, 18.40 ANČINE NOGICE, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 PIRAMIDA, 20.55 TO - 001 VELENJE, DOK. IGRANI FILM, 21.50 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 UMETNI RAJ, 23.15 DOLGOPRSTNICA, ANG. LIT. NAD., 0.05 MODRO, 0.35 DNEVNIK, 1.15 INFOKANAL

Torek, 27.02.2007, II. SPORED TVS
 6.50 SVETOVNO PRVENSTVO V NORDIJSKEM SMUČANJU, 8.30 TV PRODAJA, ZABAVNI INFOKANAL, 11.15 SUROVA NARAVA, ANG. POLJ. SER., 12.05 DOBER DAN, KOROŠKA, 12.35 BRANE RONČEL IZZA ODRA, 13.35 STUDIO CITY, 14.35 PRVI IN DRUGI, 15.00 SVETOVNO PRVENSTVO V NORDIJSKEM SMUČANJU, 16.30 MOZAIK, 17.25 MOSTOVI - HIDAK, 18.00 POROČILA, 18.05 LABIRINT, 19.00 TRENUTNO STANJE, ANG. NAD., 20.00 ZADNJE DEJANJE, KAN.-AM. FILM, 21.45 ZADNJI POSKUS, ANG. FILM, 23.00 DOMOVINA, NEMŠKA KRONIKA, NEMŠ.NAD., 0.40 SAN REMO, POSNETEK PRVEGA VEČERA FESTIVALA, 4.00 INFOKANAL

RTV SLO **Sreda, 28.02.2007, I. SPORED TVS**
 6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.05 KNJIGA MENE BRIGA, 11.30 MODRO, 12.00 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 UMETNI RAJ, 13.40 ODPETI PESNIKI, 14.00 TO - 001 VELENJE, DOK. IGRANI FILM, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 ŠOLA PRVAKOV II, RIS., 16.05 MALE SIVE CELICE, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.35 Z VAMI, 18.30 ŽREBANJE ASTRA IN LOTA, 18.40 MEDO POPI, RIS., 18.45 VRAN DOKOLENKO, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 VSI LJUVCI, AM. FILM, 21.50 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.55 OMIŽJE, 0.10 Z VAMI, 1.00 DNEVNIK, 1.40 INFOKANAL

Sreda, 28.02.2007, II. SPORED TVS
 6.20 SP V NORDIJSKEM SMUČANJU, 8.30 TV PRODAJA, ZABAVNI INFOKANAL, 11.10 POTOVANJE RASTLIN, DOK. ODD., 11.40 SVET VODNIH ŽIVALI, NEMŠ. POLJ. SER., 12.10 NASKOK LAHKE KONJENICE, ANG. DOK. ODD., 13.05 HRI-BAR, 14.10 LESTVICA NA DRUGEM, 15.00 SP V NORDIJSKEM SMUČANJU, 16.30 MOZAIK, 17.25 MOSTOVI - HIDAK, 18.00 POROČILA, 18.05 KALEJDOSKOP, 19.00 VIZUM ZA PRIHODNOST, BOS. NAD., 20.00 NATASCHA KAMPUSCH, AVST. DOK. ODD., 20.50 INTERVJU Z NATASCHO KAMPUSCH, 21.15 SLOVENSKI OKLET V POSTOJNSKI JAMI, 22.05 GEORGE DANDIN, FRANC. GLED. PRIR., 23.45 SAN REMO, POSNETEK DRUGEGA VEČERA FESTIVALA, 3.05 INFOKANAL

RTV SLO **Četrtek, 01.03.2007, I. SPORED TVS**
 6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 10.45 MI ZNAMO, IZ OBR. ODD., 11.10 BERLIN, BERLIN, NEMŠ. NAN., 11.40 OMIŽJE, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.25 ZAČINIMO ZNOVA, DRUŽ. NAN., 13.50 PIRAMIDA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 KLJUKEC S STREHE, RIS., 16.05 VZGOJA DEKLICE, KRATKI DOK. FILM IZ EGIPTA, 16.20 ENAJSTA ŠOLA, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 JASNO IN GLASNO, 18.20 DUHOVNI UTRIP, 18.40 POLIČAJ ČRT, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 MILIJONAR Z JONASOM, 20.55 TEDNIK, 21.50 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 KNJIGA MENE BRIGA, 23.10 TEKMOVANJE BELGIJSKE KRALJICE ELIZABETE, 0.55 DUHOVNI UTRIP, 1.10 DNEVNIK, 1.50 INFOKANAL

Četrtek, 01.03.2007, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, 6.50 SP V NORDIJSKEM SMUČANJU, 8.15 TV PRODAJA, ZABAVNI INFOKANAL, 11.50 Z VAMI, 12.40 KALEJDOSKOP, 13.30 V 80 ZAKLADH OKOLI SVETA, ANG. DOK. SER., 14.30 V 80 ZAKLADH OKOLI SVETA, ANG. DOK. SER., 15.30 SP V NORDIJSKEM SMUČANJU, 16.30 MOZAIK, 17.25 MOSTOVI - HIDAK, 18.00 POROČILA, 18.05 SLOVENSKI VENČEK, 19.00 Z GLASBO IN S PLESOM ... KOROŠKA PESEM ... TI DRUŽIČA MOJA, 20.00 NEKDANJE SVEČANOSTI, 20.55 VEČNA BALETNA DOMAČIJA II, DOK. ODD., 21.50 HUFF, AM. NAD., 22.45 MI MOJDOČI, ANG. TV FILM, 0.25 SOUTH PARK, AM. RIS., 0.50 SAN REMO, POSNETEK TRETJEGA VEČERA FESTIVALA, 4.10 INFOKANAL

Fotografska razstava in predstavitev knjig

Ob letošnjem slovenskem kulturnem prazniku je bilo v Porabju več prireditvev. Ena izmed teh je bila otvoritev fotografske razstave Skupine 75 iz Gorice v Italiji, ki je bila povezana s predstavitvijo dveh knjig. *Skupina 75* je ljubiteljski fotoklub, ki je bil ustanovljen leta 1975, njegovi člani so večinoma Slovenci. Fotoklub Skupina 75 je nastal z združitvijo goriških ljubiteljev fotografije, ki so v sedemdesetih letih delovali v okviru vaških prosvetnih društev. Sedaj ima 13 članov. Večina članov ima doma temnico in dela samostojno. Značilno zanje je, da ponavadi ustvarjajo v črno-beli tehniki, le nekateri fotografirajo v barvni tehniki. Pri najmlajših članih se pa najde tudi digitalna tehnika. Ustvarjajo pa tudi skupinsko, ko na določeno temo nastajajo skupinske fotografije. Organizirajo razstave in sodelujejo s podobnimi klubi v Italiji, Sloveniji, Avstriji in na Hrvaškem. Že osmo leto organizirajo mednarodno srečanje

Boris Prinčič (z leve), Silvan Pittoli in Igor Škorjanc

fotografov pod imenom Fotosrečanje. Dejavnost fotokluba je na otvoritvi v Monoštru predstavil predsednik kluba Silvan Pittoli, ki sta ga v Monošter pospremila dva člana Skupine 75, Boris Prinčič in Igor Škorjanc. Razstava je na ogled do 3. marca. Pred otvoritvijo razstave sta se predstavili dve knjigi. Zbornik *Shoje-ne poti 2* je predstavila Elizabeta Rožman Ruža, članica uredniškega odbora. Zbornik je izdala literarna sekcija pri Društvu upokojencev Murska Sobota. V zborniku so objavljena literarna dela (poezija in kratka proza) 29 avtorjev, ljubiteljskih piscev Društva upokojencev. Zbornik je posvečen tudi spominu na Jožeta Vilda, ki je botroval pri izidu prvega zbornika in prispeval tudi uvodne besede. Njega se spominja Jože Ternar v prispevku „Naprej po shojenih poteh“. Predstavitvi zbornika je sledila predstavitev povesti Ernesta Ružiča *Pesem Črnih mlak*, ki so jo naročniki dobili kot del božičnega knjižnega daru Zveze Slovencev. (Več o tem ste lahko prebrali v 7. številki Porabja.)

M.S.

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak četrtek
 Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič

Naslov uredništva:
 H-9970 Monošter, Gárdonyi G. ul. 1.; p.p. 77,
 tel.: 94/380-767; e-mail: porabje@mail.datanet.hu
 ISSN 1218-7062

Tisk: EUROTRADE PRINT d.o.o.
 Lendavska 1; 9000 Murska Sobota; Slovenija

Časopis izhaja z denarno pomočjo Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Javnega sklada za narodne in etnične manjšine na Madžarskem.

Naročnina: za Madžarsko letno 2.600 HUF, za Slovenijo 5.200 SIT ali 22 EUR. Za ostale države 52 EUR ali 52 USD.
 Številka bančnega računa: HU15 1174 7068 2000 1357,
 SWIFT koda: OTPVHUHB